

PRZEDPRZEWODNIK DO WYSTAWY CZASOWEJ „Kenya Hara. Japońskie Projektowanie Graficzne”

Wejście na wystawę znajduje się w nowym gmachu Muzeum Narodowego w Poznaniu przy Al. Marcinkowskiego 9. Prowadzą do niego schody oraz usytuowana wzdłuż prawej strony nowego gmachu rampa z poręczą.

Kasa muzealna znajduje się na wprost wejścia. Szatnia usytuowana jest po prawej stronie od wejścia. W szatni dostępny jest wózek inwalidzki.

Naprzeciw sklepiku znajdują się toalety. Jedna toaleta przeznaczona jest dla osób z niepełnosprawnościami. W holu może panować hałas, jeśli trwają oprowadzania grup szkolnych i wycieczek.

Wejście na wystawę czasową znajduje się na tym samym poziomie, co wymienione wyżej strefy, za sklepikiem. Ekspozycja zajmuje przestrzeń patio oraz przylegającą do niego mniejszą salę, a także trzy sale w starym gmachu.

Patio oświetlone jest światłem naturalnym ze świetlików oraz światłem sztucznym, sala obok oświetlona jest sztucznym oświetleniem.

Wystawa utrzymana jest w tonacji bieli i czerni. Podłogi są wyłożone wykładziną w kolorze ciemnego grafitu.

W patio po lewej stronie znajdują się dwa duże banery z fotografiami o łącznych wymiarach 27 × 5 m. W tej części wystawy słychać szum wydawany przez instalację wentylacyjną.

Na środku patio znajdują się rzędy ukośnych standów z fotografiami o wysokości: przód 40 cm, tył 68 cm. Alejki między standami mają szerokość ok. 140 cm. Na końcach alejek jest przestrzeń do nawrócenia wózka inwalidzkiego. Po prawej stronie na ścianie umieszczona została półka z pięcioma publikacjami, które można dotykać i przeglądać. Dalej znajdują się napisy do wystawy i dwa monitory, na których są wyświetlane filmy. Filmom towarzyszy spokojna ścieżka dźwiękowa: dźwięki natury oraz pianino.

W sali obok patio znajdują się standy o wysokości 50, 80 i 95 cm. Alejki między standami mają szerokość 120 cm. Na środku pomieszczenia znajduje się słupek z książkami, które można dotykać. Przy standach przy prawej stronie sali umieszczone są cztery monitory.

W górnej części patio znajdują się standy o wysokości 100 cm.

Na standach, bez szklanych osłon, ustawione są projekty opakowań ze szkła, plastiku i papieru.

Na tę część wystawy prowadzą schody. W przypadku konieczności skorzystania z windy prosimy o zgłoszenie takiej potrzeby personelowi.

Ze spocznika małą pochylnią przechodzi się do starego gmachu.

Tutaj w ostatnich trzech salach wystawy panuje półmrok. W pierwszej sali na niskich standach o wymiarach: 15 x 75 x 103 cm umieszczono plakaty.

Alejki między rzędami standów mają szerokość 120 cm. Na końcach alejek jest przestrzeń do nawrócenia wózka inwalidzkiego. Boki standów są czarne i słabo widoczne na tle grafitowej podłogi.

Prace graficzne umieszczone na ścianach mogą być odebrane jako mało kontrastowe dla osób z dysfunkcją wzroku.

W drugiej sali na ścianach powieszono zostały trzy monitory, które wyświetlają animacje plakatów. Każdy z monitorów wydaje jednostajny, dość głośny szum.

W ostatniej sali – kinowej – można usiąść na krześle i obejrzeć serię filmów. Pierwszy film pt. High Tour Resolution. Są to ujęcia przedstawiające Japonię – miasta, architekturę, wnętrza. Tym filmom towarzyszy spokojna muzyka (fortepian, wiolonczela, wibrafon, saksofon). Film trwa 18 minut. Kolejny film pt. „Prehistory – 100 Verbs” jest prezentacją wystawy i ukazuje zdjęcia przedmiotów z szybko pojawiającymi się i znikającymi napisami w rytm dźwięku imitującego bicie serca. Napisy mogą być trudne do odczytania. Kolejnym filmem jest animacja, której towarzyszą głośne syntetyczne dźwięki mogące wywołać niepokój u osób wrażliwych na hałas i szybko zmieniające się obrazy. Film trwa 10 minut.

Na wystawie zastosowano piktogramy z przekreśloną rączką do oznaczenia przedmiotów, których nie można dotykać.